

žádati na otci podle §u 1042 obč. zák., kdyby ovšem tvrdila a prokázala, že učinila tento náklad za něj v úmyslu, jej zavázati; rozhodně však nenáleží mezi »další výlohy nutné následkem porodu«, jichž náhradu by mohla nemanželská matka požadovati z důvodu §u 167 obč. zák. Poněvadž však žalobkyně příslušné své nároky pouze o tento právní důvod opírala a i ve svém dovolání opírá, nelze spatřovati nesprávného posouzení rozepře po stránce právní v tom, že byla s nimi zamítnuta.

Čís. 171.

Dodání rozsudku advokátu stranu zastupujícímu advokátem jiným, jemuž byl rozsudek omylem soudem doručen, nenahrazuje řádného doručení a lhůta ku podání opravného prostředku neběží ode dne takového dodání.

(Rozh. ze dne 6. května 1919, Rv II 99/19.)

Rozsudek odvolacího soudu (krajského soudu v Novém Jičíně) doručen omylem soudní kanceláře advokátu Dru D., který vůbec žádnou ze stran nezastupoval, a zaslán tímto teprve po několika dnech do kanceláře advokáta Dra C., kterému měl býti správně doručen. Tento vrátil rozsudek soudní kanceláři, by mu jej řádně doručila, a teprv, když se tak stalo, podal v čtrnáctidenní dovolací lhůtě dovolání. Druhá strana namítala v dovolací odpovědi, že dovolání jest opožděno.

Nejvyšší soud zamítl tuto námitku a uznal dovolání za včasné z těchto

důvodů:

Poněvadž procesní soud první stolice byl povinen doručiti rozsudek dle §u 93 c. ř. s. Dru C., šetře při tom ustanovení v §§ 339 a násl. jedn. řádu, a jelikož sluší pokládati rozsudek za doručený teprv tehdy, když byl buď tomuto neb osobě jím ku převzetí jeho zmocněné odevzdán, a příjem jeho na zpátečním lístku potvrzen (viz též předpis §u 227 č. 2 c. ř. s.), nelze o tom pochybovati, že donáška rozsudku z kanceláře Dra D. do kanceláře Dra C. není ještě řádným doručením, poněvadž tu nešlo o nějaké doručení mezi advokáty podle § 112 c. ř. s. Ve smyslu citovaných zákonných předpisů dlužno proto pokládati za to, že rozsudek byl doručen Dru C. teprv dne 23. srpna 1918, kdy byl též podle zpátečního lístku převzat zřízcem jeho kanceláře. Z toho plyne, že dovolání podané proti odvolacímu rozsudku dne 31. srpna 1918 u procesního soudu první stolice, bylo podáno včas a jest proto neoprávněna námitka činěná v dovolací odpovědi ve smyslu §u 507 c. ř. s., že opravný tento prostředek jest opožděn.

Čís. 172.

Předpisy zákona ze dne 2. listopadu 1918 čís. 4 sb. z. a n. vztahují se pouze k nárokům veřejnoprávním.

Nárok proti státu o náhradu za věci vojskem při pohraniční prohlídce odebrané jest nárokem veřejnoprávním.